

Idén újra visszatértem Rovinjba.....

Írta : Kertesi Zsuzsanna

A tavalyi évben szerzett tudás, annyira meghatározója volt a tanévemnek, hogy idén úgy döntöttem a matematika után, az írást és fogalmazást is szeretném még jobban elsajátítani. A választott kurzus címe a "Vonások és fogások". Márti és Ágnes, a két oktató, akkora benyomást tett rám már korábban is, hogy nem volt kétség, hogy náluk folytatom tanulmányaimat.

Az első napon rutinosan szedtem a lábaimat a már jól ismert macskaköves úton. Az iskola kapujához érve, izgatottan dobbant a szívem, igen visszatértem. Valami ilyesmit érezhetnek a kisdíjakok is, miután megérkeznek a szünidőről. Boldogan néztem körül először az iskola udvarán, majd szemügyre vettem az embereket. Örömmre, rengeteg tavalyról ismert kollégával üdvözölhettük újra egymást. A helyi szervezőtől, Véghné Juhász Krisztinától megkaptuk a tájékoztatást, majd mindenki elvonult a trénerével az osztálytermekbe. Az épület még mindig gyönyörű, modern, klimatizált. A teremben elmondtuk ki, honnan jött és jó volt tapasztalni, hogy nemcsak magyar csoporttársaink lesznek a héten, hanem határon túliak is. A bemutatkozás után elindultunk egy étterembe, ahol folytattuk az ismerkedést egy kicsit oldottabb hangulatban. Este már ismerősként búcsúztunk el egymástól a másnapi viszontlátásig.

Hétfőn aztán felváltva voltak az óráink, hol Ágival, akivel lefektettük a jó fogalmazás alaptégláit, hol Mártival, akivel az írás alapjaitól indultunk. Számomra nem volt nehéz összehangolódni Velük, hisz ismerem már az "észjárásukat", volt szerencsém megismerni Őket. Tudtam, hogy fantasztikus dolgokat fogunk Tőlük hallani. Rengeteg új játékot, motivációs gyakorlatot tanultam tőlük, amik mind-mind komplex feladatot kapnak egy-egy óra keretében. Hisz ezekkel nemcsak új tudást közvetítünk, hanem a meglévő ismereteket is elmélyítjük, kreativitásra ösztönzünk, csapat vagy egyéni versenyzésre buzdítunk, de szociális képességekkel is bír, de folytathatnám a sort.

Valahogy minden alkalommal azt érzem, hogy a munkásságom egy-egy darabja átkerül egy másik polcra, a megfelelő helyre, ahol tudom, hogy miért is van ott. A Velük folytatott munka motiváltsággal tölt fel, új lendületet kap az életem. Hálával távozom minden egyes nap után. Az újonnan szerzett tapasztalatokat megosztom majd kollégáimmal és arra buzdítom Öket, hogy Ők is vegyenek részt ezeken a képzéseken.

Hogy látom Ágit és Mártit? Mint két vízcseppet a tengerben. Két nagyon meghatározó vízcseppet. Akik a feljünk vetődő tutajt vagy csónakot, de akár a hajót is úgy kísérik útjukon, hogy azok célba érjenek. S lehet sima a tenger, vagy csapkodhatnak a hullámok, az a kishajó mindig révbe ér.

A hét nemcsak a tanulásé volt. A helyi szervezők minden napra szerveztek különböző kirándulásokat, hol vízen, hol szárazföldön.

De a hét fénypontja talán a szombati hajókirándulás volt. S bár az időjósok, esőt és szelet jósoltak, de ezt megcáfolva a nap ragyogóan kisütött.

Köszönöm kolléganőmnek, Szabó Ágnesnek, hogy hozzásegített ehhez a nagyszerű képzéshez. Kívánom, hogy más is részese lehessen!

